

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. A. N.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 7. května 2012 č.j. MSK 57208/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l/ a § 22 odst. 1 písm. f/, bod 7 zák.č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích),

kterých se dopustil tím, že dne 21.5.2011 okolo 17:08 hod. v obci Bruntál na ul. Krnovská u vjezdu na parkoviště, u obchodního domu Penny Market, ve směru jízdy na Krnov jako řidič vozidla Škoda Octavia, RZ X nerespektoval vodorovné dopravní značení V1a (podélná čára souvislá) při předjíždění před sebou jedoucího vozidla, čímž porušil ust. § 4 písm. c/ zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a dále dne 21.5.2011 okolo 17:08 hod. v obci Bruntál na ul. Krnovská u vjezdu na parkoviště u obchodního domu Penny Market, ve směru jízdy na Krnov jako řidič vozidla Škoda Octavia, RZ X předjížděl před sebou jedoucí vozidlo na přechodu pro chodce a bezprostředně před ním, čímž porušil ust. § 17 odst. 5 písm. d/ zákona o silničním provozu. Za uvedená jednání mu byla podle ust. § 12 odst. 2 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupků v paušální částce 1.000,- Kč podle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Bruntál, správní odbor rozhodl dne 28.3.2012 č.j. S0/45400-11/VRA S0 1567/2011/VRA tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že podkladem pro rozhodnutí byla spisová dokumentace Policie ČR, DI Bruntál, což je celkem 8 listů plus jedno CD s videozáznamem plus jedno CD s fotodokumentací. Správní orgán k návrhu obviněného předvolal svědky, jeho spolujezdce L. V. a O.H. a vzhledem k omluvám svědka V. byla slyšena jen svědkyně O.H. Správní orgán po provedeném dokazování dospěl k závěru, že byl náležitě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí Městského úřadu Bruntál potvrdil podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu. V odůvodnění se vypořádal se všemi námitkami v odvolání uvedenými. Přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 13.6.2012 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a závázání žalovaného povinností zaplatit mu náklady řízení a vzniklou škodu. V žalobě uvedl, že

- rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 7.5.2012 mu nebylo vůbec doručeno, bylo doručeno pouze jeho zmocněnci dne 21.5.2012;
- videozáznam na DVD nedokazuje nic v jeho neprospěch, naopak zcela jasně odhaluje porušení zákona ze strany zasahujících policistů,
- v jeho případě se nejednalo o předjíždění jedoucího vozidla, ale jednoznačně o objíždění vozidla stojícího víc než 20 sekund na jednom místě, což prokazoval on svou výpovědí a jsou to schopni prokázat i svědci spolujezdci a správní orgán to měl dokazovat výsledkem policistů, což neučinil,
- fotodokumentace místa údajného přestupku zcela jednoznačně potvrzuje nedostatečné a zmatečné označení přechodu pro chodce, neboť dle legislativy musí být přechod pro chodce řádně a viditelně označen z obou stran svislou dopravní značkou IP6 a současně vodorovnou značkou V07,
- absence předvolání k výsledku dalšího svědka, a to řidiče objížděného červeného vozu,
- správní orgán porušil správní řád, jestliže rozhodnutí nevydal do 30-ti dnů od posledního úkonu, když mělo být vydáno nejpozději do 30.10.2011 a bylo vydáno až 22.11.2011, přičemž odkazuje na rozhodnutí NSS 9As 90/2010-59,
- správní orgán I. stupně porušil správní řád, neboť jej neseznámil s podklady pro vydání rozhodnutí z 22.11.2011 a ani v druhém případě z 28.3.2012,
- správní orgán I. stupně porušil správní řád, neboť mu bylo protiprávně doručováno fikcí, s tím je spojeno i vyznačení právní moci, a nestandardnost doručování druhého rozhodnutí zmocněnci panu Alenu Přikrylovi prostřednictvím bezdůvodného dovozu policejním vozem,
- došlo k porušení zákona z důvodu špatného poučení o odvolání, které nemělo být podle zák.č. 500/2004 Sb., ale mělo být podle zákona č. 200/1990 Sb. a nepoučení žalovaným o možnosti podat žalobu proti jeho rozhodnutí dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích,
- nebyl brán v úvahu jím předložený posudek znalce ohledně dopravního značení,
- špatná rozhodnutí vrcholí neoprávněným zadržením jeho řidičského průkazu dne 30.11.2011 a hrozbou trestního stíhání,
- došlo k porušení zákona vzhledem k tomu, že došlo k rozšíření o další přestupek po lhůtě 60-ti dnů od oznámení přestupku Policii ČR,
- odmítnutí správním orgánem I. stupně svědectví policistů, kteří zasahovali a kteří mohli svědčit v jeho prospěch, protože poukazovali na podjatost a jeho námitky na podjatost byly ze strany správního orgánu vždy zamítnuty,
- po více jak jednom roce od vzniku údajného přestupku nebyla dosud sjednána náprava špatného dopravního značení předmětného přechodu pro chodce,
- nevyhovění návrhu na obnovu řízení,
- rozhodnutí nabyla právní moci 21.5.2012, což je již v prekluzi, neboť údajný přestupek se stal 21.5.2011. S tím souvisí i neoprávněné odebrání řidičského průkazu dne 22.5.2012.

[5] Dne 19.3.2014 žalobce doplnil žalobu, jejíž přílohou je fotodokumentace místa, kde mělo dojít k přestupku s tím, že konečně došlo k nápravě dopravního značení.

Vyjádření žalovaného

[6] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 8.8.2012 uvedl, že souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání. Dále, že se nebude vyjadřovat k invektivám a nepodloženým spekulacím žalobce. Žalovaný se vyjádřil k jednotlivým bodům, přičemž popřel oprávněnost důvodnosti těchto žalobních bodů. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[7] Dne 24.6.2011 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 24.6.2011 a předvolání k ústnímu jednání na 13.7.2011. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je následující:

- spis Policie ČR, který obsahuje oznámení přestupků, úřední záznam vyhotovený dne 21.5.2011 zasahujícími policisty nstržm. M. D. a nstržm. J.T., dále videozáznam přestupku a foto z místa přestupku,
- protokol o ústním jednání ze dne 13.7.2011, kde se obviněný přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 7 zákona o přestupcích vyjádřil a kde byl seznámen s důkazy předloženými policií,
- předvolání svědků O.H. a L. V., které navrhl obviněný a kteří byli jeho spolujezdci,
- z důvodu omluvy obou svědků, jejich opakované předvolání na 5.9.2011,
- z důvodu omluvy svědků, jejich opakované předvolání na 30.9.2011,
- protokol o ústním jednání ze dne 30.9.2011, kdy zjištěno, že se dostavil obviněný a svědkyně O.H. a svědek L. V.. Svědci uvedli shodně, že byli spolujezdci, oba tvrdili, že obviněný vozidlo menší červené barvy objížděl, nikoliv předjížděl a v momentě, kdy jej objížděl, se toto rozjelo,
- dne 22.11.2011 Městský úřad Bruntál vydal rozhodnutí, kterým obviněný byl uznán vinným tím, že dne 21.5.2011 v 17:08 hod. v obci Bruntál, ul. Krnovská jako řidič motorového vozidla tov. zn. Š - Octavia , RZ X neoprávněně předjížděl

bezprostředně před přechodem pro chodce a tímto svým jednáním porušil ust. § 17 odst. 5 písm. d/ a § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena sankce pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců,

- dne 13.1.2012 podána žalobcem podání označení prominutí zmeškání lhůty pro podání rozhodnutí,
- dne 18.1.2012 vydáno Městským úřadem Bruntál usnesení, že zmeškání lhůty se nepromíjí,
- Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 20.2.2012 vydal rozhodnutí pod č.j. MSK 10370/2012 o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 22.11.2011 č.j. SO/45400-11/1567-2011/jzb So 1567/2011/jzb, a rozhodl tak, že se odvolání jako opožděné zamítá podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu,
- dne 20.2.2012 žalovaný vydal další rozhodnutí č.j. MSK 26314/2012, kterým podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu zrušil rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 22.11.2011 č.j. SO/45400-11/1567-2011/jzb SO 1567/2011/jzb ve věci přestupku a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně a dále rozhodl, že podle ust. § 99 odst. 2 správního řádu účinky tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají zpětně ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí,
- rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2012, kterým podle § 90 odst. 4 správního řádu v návaznosti na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu napadené usnesení Městského úřadu Bruntál ze dne 18. ledna 2012 č.j. SO/3667-12/jzb o prominutí zmeškání úkonu bylo zrušeno a řízení zastaveno,
- rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2012 č.j. MSK 243000/2012, kterým podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 16. ledna 2012 č. SO/2904-12/ema, o námitce podjatosti zrušil a řízení zastavil,
- předvolání obviněného k ú.j. na 21.5.2011
- sdělení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 22.3.2012 pro Městský úřad Bruntál k jeho dotazu ohledně umístění dopravního značení na ul. Krnovské, obec Bruntál, ze kterého zjištěno, že uvedený přechod byl zřejmě upravován v rámci stavby OD Penny Marketu. U Krajského úřadu Moravskoslezského kraje není k uvedené stavbě dokumentace od 1.1.2013. Pasport dopravního značení a případné opravy dopravního značení na silnicích zajišťuje majetkový správce stavby č. I/45- Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava,
- sdělení Police ČR ze dne 22.3.2012 k dopravní situaci na ul. Krnovská v Bruntále, že stávají DZ (IP6 a V7) je umístěno dle platných právních a technických norem, a z osobní znalosti situace je známo, že DZ v dané lokalitě nebylo v horizontu pěti let nijak měněno, pouze vodorovné DZ je každoročně obnovováno,
- ve spise následně založena plná moc ze dne 13. března 2012, kterou obviněný zmocnil pana A. P. k doručování písemností a současně ke všem úkonům ve věci předmětného přestupku,
- znalecký posudek ze dne 22. ledna 2012 vypracování pro zadavatele Ing. A. N. znalce Ing. B. H. za účelem posouzení, zda dopravní značení přechodu pro

chodce na ulici Krnovské v Bruntále naproti parkovišti obchodního centra Penny je v souladu s platnými právními předpisy,

- protokol o ústním jednání dne 28.3.2012, ze kterého zjištěno, že obviněný se nedostavil, dostavil se jeho zmocněnec. Zmocněnec navrhl k důkazu výsledkům zasahujících policistů, spolujezdců obviněného.

[8] Dne 28.3.2012 bylo vydáno rozhodnutí čj. SO/45400-11//VRA SO 1567/2011/VRA; doručeno zmocněnci dne 4.4.2012 a obviněnému dne 7.4.2012 na adrese Dr. E. B. 102/22, B., v obou případech doručováno prostřednictvím Městské policie v Bruntále.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 9.4.2012 odvolání. Odvolání bylo předloženo žalovanému k rozhodnutí dne 24.4.2012.

Právní posouzení věci samé

[10] Soud nepřisvědčil žádné námitce uvedené v odst. [4] tohoto rozsudku k jednotlivým námitkám, v pořadí jak v cit. odstavci poslopně uvedeny soud uvádí:

- doručení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. května 2012 č.j. MSK 57208/2012 zmocněnci bylo provedeno v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu, neboť s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Žalobce předložil plnou moc ze dne 13.3.2012 pro pana A. P. Správní orgán při doručování postupoval v souladu s citovaným ustanovením;
- videozáznam na DVD, podpořený fotodokumentací, které jsou součástí správního spisu zcela jednoznačně prokazuje, ve kterém místě žalobce započal předjíždění v předmětném úseku, je seznatelné, že auto, které bylo předním, bylo v pohybu, nejednalo se o objíždění. Součástí tohoto řízení je posouzení jednání žalobce, nikoliv zasahujících policistů;
- správní orgán k návrhu žalobce vyslechl svědky, jeho spolucestující. Nevyslechnutí svědků, zasahujících policistů, není nutné v případě, že jinými důkazními prostředky je posuzované jednání natolik zdokumentováno, že výsledkům policistů by již byl zcela nadbytečný bez jakéhokoliv přínosu pro zjištění;
- soud přisvědčil žalobci, že značení předmětného přechodu nebylo ideální, neboť vodorovné značení přechodu pro chodce bylo téměř sjeté málo viditelné, avšak přechod byl současně řádně a viditelně označen i svislou dopravní značkou IP 6,

což je zcela z videozáznamu zřejmé. Soud přisvědčil žalovanému v jeho názoru, že řidič je povinen respektovat svislé značení i za situace, že vodorovné značení z jakéhokoliv důvodu je špatně nebo vůbec viditelné. Respektování svislého značení nemůže být negováno tím, zda toto je umístěno v souladu nebo rozporu se zásadami pro dopravní značení na pozemních komunikacích, které bylo vydáno Ministerstvem dopravy a spojů dne 30.9.2002. Řidič je povinen dopravní značení respektovat, bez toho, že si sám nejdříve vytvářel představu a správnosti umístění dopravního značení a podle toho jej respektoval či nikoliv;

- nevyslechnutí svědka, řidiče předjížděného vozidla, nelze považovat za procesní pochybení, neboť je věcí správního orgánu, které důkazy provede. Obviněný má právo důkazy navrhnout, to však neznamená, že správní orgán musí takovému návrhu vyhovět. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí dostaly. Volba, množství a druh prováděných důkazů, je věcí správního orgánu. Správní orgán spoluúčastující žalobce vyslechl, a dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou postačující;
- pokud se týká třicetidenní lhůty pro vydání rozhodnutí od posledního úkonu, žalobce nepoukázal na konkrétní ustanovení, které by takovou povinnost správnímu orgánu ukládalo. Odkazované rozhodnutí NSS čj. 9As 90/2010-59 je k dané námitce nepatřičné, neboť v tomto rozhodnutí se počítání lhůty týkalo ust. § 20 odst. 1 zákona o přestupcích v tom směru, že projednáním přestupku v jednorocní lhůtě od jeho spáchání, po jejímž uplynutí zaniká odpovědnost za přestupek, nikoliv lhůtou pro vydání rozhodnutí od posledního úkonu. Dle soudu je však zcela zbytečné se zabývat otázkou vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně dne 22.11.2011, které bylo žalovaným rozhodnutím ze dne 20. února 2012 zrušeno a vráceno správnímu orgánu prvního stupně;
- námitka ohledně porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu je nesrozumitelná, neboť žalobce u jednání dne 28.3.2012 byl poučen dle cit. ustanovení a také se všemi důkazy se seznámil, což je zcela zřejmé z protokolu o jednání a toho dne bylo i ve věci rozhodnuto. Pokud se tato námitka má týkat části řízení před vydáním rozhodnutí dne 22.11.2011, pak tak jak již výše uvedeno, toto rozhodnutí bylo žalovaným dne 20. února 2012 zrušeno a vráceno správnímu orgánu I. stupně;
- doručování fikcí není protiprávní. Naopak je to jediná možnost správního orgánu doručit zásluku účastníku řízení, který ať vědomě nebo nevědomě správnímu orgánu neposkytuje náležitou součinnost. Doručování fikcí je upraveno v ust. § 23 správního řádu a připadá do úvahy, jestliže při doručování není adresát zastižen a písemnost není možno doručit ani jiným způsobem, který je ve správním řádu (§ 20) přípustný. Pokud se týká doručení prostřednictvím policie, zřejmě měl žalobce na mysli doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28.3.2012, nelze toto správnímu orgánu vytknout, neboť tento využil možnosti nabízené jednak ust. § 19 odst. 1 správního řádu a jednak ust. § 59 zákona o přestupcích, dle kterého orgány policie provedou bez zbytečného odkladu na žádost správního orgánu úkony potřebné k projednávání přestupků, což bezesporu může být i doručení rozhodnutí;
- poučení o možnosti podat ve správním řízení opravný prostředek je upraven v ustanovení § 81 a násl. správního řádu a dle těchto ustanovení musí být

poučen i účastník přestupkového řízení. Zákon o přestupcích nemá svá ustanovení týkající se poučení o možnosti podat odvolání, proto žalobce nemohl být poučen podle zákona o přestupcích. Žalobce byl rozhodnutím ze dne 28.3.2012 zcela správně poučen a o bezchybnosti poučení svědčí i to, že žalobce podal v zákonné lhůtě u správního orgánu I. stupně odvolání. Pokud se týká poučovací povinnosti o možnosti podat žalobu u soudu, tato povinnost pro správní orgány není zakotvena v žádném procesním předpise a není vyjádřena ani v ust. § 83 zákona o přestupcích;

- správní orgán nepominul žalobcem předloženou listinou – posudek znalce ohledně posouzení dopravního značení přechodu pro chodce s platnými předpisy a oba správní orgány k tomuto důkaznímu prostředku zaujali stanovisko. Soud ve shodě s nimi pak uzavírá, že předmětem znaleckého posouzení nemůže být právní posouzení a otázka, zda předmětné značení bylo v souladu s právními předpisy, musí vyhodnotit správní orgán v rámci svého rozhodování ;
- „neoprávněné“ zadržení řidičského průkaze není otázkou přezkumu napadeného rozhodnutí, a proto soud k této námitce nezabýval;
- není vadou řízení, která by způsobila nezákonnost rozhodnutí to, že došlo k rozšíření o další přestupek ve lhůtě 60-ti dnů od oznámení přestupku Policií. Lhůta šedesáti dnů daná ust. § 67 odst. 3 zákona o přestupcích je pouze lhůtou pořádkovou (srovnej rozsudek NSS čj. 6 As 50/2003-41) není lhůtou propadnou. Pro pořádkové lhůty je typické, že s jejím uplynutím zákon nespojuje žádný důsledek pro věc samu. Uplyne-li tato lhůta, nemá to vliv na řízení ve věci samé;
- námitka ohledně nesjednané nápravy dopravního značení, není předmětem tohoto řízení a soud se k této námitce proto nevyjádřil;
- žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. května 2012 čj. MSK 57208/2012. Žalobce nepodal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.května 2012, čj. MSK 62690/2012, kterým bylo rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 13. března 2012 čj. SO/15918-12/jzb - SO 1567/2011/jzb o zamítnutí žádosti o společnou obnovu řízení, proto se soud touto námitkou nezabýval;
- ke skutku došlo dne 21.5.2011, napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 21.5.2012 (fikcí, když poslední den 10ti denní lhůty připadl na 20.5.2012 neděli). Nejvyšší správní soud judikoval (srovnej rozsudek NSS čj. 3 As 57/2004-39, publikovaný pod č. 845/2006 Sn. NSS), že rozhodnutí o přestupku musí ve lhůtě jednoho roku (§ 20 odst. 1 zákona o přestupcích) od spáchání přestupku nabýt právní moci. Rozhodnutí o odvolání nabývá právní mocí doručením. Z procesního hlediska jde o konečný výsledek určitého postupu správního orgánu, přičemž nelze připustit, aby rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci až po uplynutí prekluzivní lhůty. Nabytím právní moci rozhodnutí dnem 21.5.2012 byla tak bezesbytku naplněna jednorozhodnutí v předmětné věci nedošlo k prekluzi.

[11] Krajský uzavírá, že správní orgány zjistily skutkový stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti, a prokázaly, že se žalobce dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) a § 22 odst.1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích. Správní orgán se dostatečně ve

svém odůvodnění vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné.

[12] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22.dubna 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně